

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Lenkou Oulíkovou ve věci

žalobce: **L. N.**
bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
sídlem Na Poříčním právu 1/367, Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2025, čj. MPSV-2025/157579-925

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 7. 2025, čj. MPSV-2025/157579-925, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 85 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se žalobce domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Úřadu práce České republiky, krajské pobočky v Příbrami (dále jen „úřad práce“), ze dne 3. 1. 2025, čj. 1291/25/BN (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), kterým Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

úřad práce přiznal žalobci ode dne 1. 1. 2025 nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“.

Žaloba

2. Žalobce namítá, že posudek posudkové komise žalovaného ze dne 19. 6. 2025, z něhož vychází napadené rozhodnutí, je nepřesvědčivý a neúplný. Posudková komise se podrobně nezabývala skutečnostmi, které žalobce namítl v odvolání, zejména problémy s dušností a únavou. Ačkoli je v posudku citována lékařská zpráva z kardiologie, v níž jsou popsány závažné problémy se srdcem a klasifikace dušnosti NYHA III-IV, při rozvaze o tom, jakému zdravotnímu stavu odpovídá stav žalobce, posudková komise toto postižení nikterak nezohlednila, ačkoli dle žalobce má i klasifikace dušnosti NYHA III-IV významný dopad na jeho schopnost pohyblivosti. Posudková komise hodnotila zdravotní postižení podle přílohy č. 4 bodu 1 písm. d) k vyhlášce č. 388/2011 Sb., o provedení některých ustanovení zákona o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jen „prováděcí vyhláška“) a nezabývala se tím, že žalobce trpí současně též postižením páteře. Jelikož žalovaný pouze převzal závěry posudku posudkové komise, je i napadené rozhodnutí zatíženo vadou nepřesvědčivosti a neúplnosti.

Vyjádření k žalobě

3. Žalovaný navrhuje žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Ve vyjádření popisuje průběh správního řízení, které vydání napadeného rozhodnutí předcházelo. Konstatuje, že zdravotní stav žalobce byl objektivně posouzen v souladu s lékařskými nálezy odborně způsobilou posudkovou komisí, jejímž členem byl též odborný lékař v oboru fyziatrie a rehabilitační lékařství. Podle odborného závěru posudkové komise nebyla splněna posudková kritéria pro přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením vyššího stupně.

Podstatný obsah správního spisu

4. Žalobce požádal dne 7. 10. 2024 o přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením od 1. 1. 2025.
5. Lékařka Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“) vypracovala pro účely tohoto řízení posudek o zdravotním stavu žalobce ze dne 9. 12. 2024. Dospěla k závěru, že žalobce je osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace ve smyslu § 34 odst. 2 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jen „zákon o poskytování dávek“). Konkrétně se v případě žalobce jednalo o zdravotní stav uvedený v příloze č. 4 bodě 1 písm. d) prováděcí vyhlášky – středně těžké omezení funkce dvou končetin. Existující porucha není léčebně zásadně ovlivnitelná, platnost posudku byla proto stanovena bez omezení. Na základě posudku úřad práce prvostupňovým rozhodnutím přiznal žalobci nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ ode dne 1. 1. 2025 trvale.
6. Proti prvostupňovému rozhodnutí podal žalobce odvolání. Nesouhlasil s tím, že mu byl přiznán jen průkaz TP namísto průkazu ZTP, jehož držitelem byl do 31. 12. 2024. Jeho zdravotní stav se přitom nezlepšil, ale naopak zhoršil. Uvedl, že reoperovaný pravý kyčelní kloub (naposledy v roce 2023) mu nadále způsobuje bolest a velmi ho omezuje v pohybu. Není schopen chůze bez opory dvou francouzských holí ve volném prostoru bez záchytných bodů. Dochází na ortopedii i pro bolest levé kyčle, má diagnostikovanou artrózu třetího Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

stupně a je plánovaná operace i tohoto kloubu. Velké komplikace mu způsobují také dušnost a únava vyvolané slabostí srdečního svalu, kdy v roce 2020 prodělal tři operace na I. Interní klinice kardiologie ve Fakultní nemocnici Olomouc a v říjnu 2024 mu byl pro zhoršení zdravotního stavu implantován kardiostimulátor. Všechny uvedené zdravotní problémy jsou trvalé. K tomu odkázal na zprávu z kardiologie ze dne 1. 11. 2024 a zprávu z ortopedie ze dne 19. 6. 2024 a též na zprávy předložené k předchozí žádosti.

7. V návaznosti na podané odvolání žalovaný požádal svou posudkovou komisi o posouzení žalobcova zdravotního stavu. Posudková komise v posudku ze dne 19. 6. 2025 dospěla stejně jako lékařka IPZS k závěru, že žalobce je osobou se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti nebo orientace ve smyslu § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek. Zdravotní stav žalobce shodně podřadila pod přílohu č. 4 bod 1 písm. d) prováděcí vyhlášky. V posudku posudková komise vypočetla podklady, z nichž vycházela, diagnostický souhrn, a dále konstatovala, že žalobce trpí oboustranným postižením kyčelních kloubů současně s poruchou statodynamiky bederní páteře. Jedná se o stav po operaci totální endoprotézy pravé kyčle 28. 4. 2023 pro zjištěné uvolňování dřívku, není vyloučena další reoperace. Nyní jsou bolesti mírné, flexe do 70 stupňů, rotace do 10 stupňů s bolestivým dotažením. Levostranná koxartróza II-III působí omezení rotace v kloubu, flexe je možná do 80 stupňů. Bederní páteř je skoliotická s difúzní bolestivostí a omezením hybnosti asi o polovinu. Žalobce je hypomobilní, při chůzi používá oporu jedné francouzské hole. Stávající stupeň postižení i vzhledem k věku odpovídá středně těžkému omezení funkce dolních končetin. Stav byl hodnocen jako stabilizovaný, kontrola nebyla stanovena.
8. Žalovaný následně žalobce seznámil s posudkem, který na něj reagoval vyjádřením ze dne 5. 7. 2025. Žalobce s posouzením nesouhlasil. Znovu vyjádřil přesvědčení, že by mu měl být přiznán průkaz „ZTP“, neboť jeho zdravotní stav se nezlepšil, ale naopak spíše zhoršil. Po třech operacích kyčelního kloubu chodí ztěžka o dvou francouzských holích, má plánovanou operaci levého kyčelního kloubu na podzim 2025 nebo na jaře 2026 a současně se léčí na kardiologii. Navrhl, aby byla jeho věc projednána v jiném složení posudkové komise, s tím, že se v případě potřeby zúčastní osobního projednání.
9. Žalovaný poté na základě posudku posudkové komise napadeným rozhodnutím odvolání zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil.

Posouzení žaloby soudem

10. Soud ověřil, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků, je včasná a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Poté přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) vycházejí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť žalobce s tím souhlasil a žalovaný se na výzvu soudu nevyjádřil, a má se tedy za to, že s tímto postupem souhlasí (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Soud nadto shledal důvody pro postup podle § 76 odst. 1 s. ř. s.
 11. Podle § 34 odst. 1 zákona o poskytování dávek má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením osoba starší 1 roku s tělesným, smyslovým nebo duševním postižením charakteru dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, které podstatně omezuje její
- Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

schopnost pohyblivosti nebo orientace, včetně osob s poruchou autistického spektra. Dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav se posuzuje podle § 9 odst. 3.

12. Podle § 34 odst. 2 zákona o poskytování dávek má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „TP“ (průkaz TP) osoba se středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti. Středně těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí, v exteriéru je schopna chůze se sníženým dosahem a má problémy při chůzi okolo překážek a na nerovném terénu.
13. Podle § 34 odst. 3 zákona o poskytování dávek má nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením označený symbolem „ZTP“ (průkaz ZTP) osoba s těžkým funkčním postižením pohyblivosti. Těžkým funkčním postižením pohyblivosti se rozumí stav, kdy osoba je při dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu schopna samostatné pohyblivosti v domácím prostředí a v exteriéru je schopna chůze se značnými obtížemi a jen na krátké vzdálenosti.
14. Podle § 34b odst. 2 zákona o poskytování dávek stanoví prováděcí právní předpis, které zdravotní stavy lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti.
15. Podle § 34b odst. 3 zákona o poskytování dávek se při posuzování podstatného omezení schopnosti pohyblivosti a orientace u zdravotního stavu, který není uveden v prováděcím právním předpise, hodnotí, kterému ze zdravotních stavů v něm uvedených funkční postižení odpovídá nebo je s ním funkčními důsledky srovnatelné.
16. Podle § 34b odst. 3 zákona o poskytování dávek se funkčními schopnostmi rozumí tělesné, smyslové a duševní schopnosti, znalosti a dovednosti nezbytné pro schopnost pohyblivosti a orientace. Při posuzování se funkční schopnosti fyzické osoby porovnávají se schopnostmi stejně staré fyzické osoby bez znevýhodnění a hodnotí se s využitím běžně dostupných kompenzačních pomůcek.
17. Podle § 34b odst. 5 zákona o poskytování dávek se při hodnocení závažnosti funkčního postižení pohyblivosti a orientace pro účely nároku na průkaz osoby se zdravotním postižením vychází z poruchy funkčních schopností s nejvýznamnějším dopadem na schopnost pohyblivosti nebo orientace.
18. Prováděcí vyhláška v příloze č. 4 vyjmenovává zdravotní stavy, které lze považovat za podstatné omezení schopnosti pohyblivosti a orientace pro účely přiznání průkazu osoby se zdravotním postižením, na úrovni středně těžkého funkčního postižení (bod 1), těžkého funkčního postižení (bod 2) a zvláště těžkého funkčního postižení nebo úplného postižení (bod 3).
19. Předmětem sporu v nyní projednávané věci je otázka, zda měl být žalobci přiznán nárok na průkaz osoby se zdravotním postižením ZTP podle § 34 odst. 3 zákona o poskytování dávek namísto průkazu TP podle § 34 odst. 2 téhož zákona. Tato otázka závisí na posouzení jeho zdravotního stavu. Stěžejními důkazy jsou proto lékařské posudky o zdravotním stavu. Jejich přezkum ze strany správních soudů je však omezený, neboť ty nemají k posouzení jejich správnosti potřebné odborné znalosti. Soud proto v řízení o žalobě proti rozhodnutí, které je na lékařském posudku (posudcích) založeno, podrobuje posudek testu jednoznačnosti, úplnosti a přesvědčivosti. Aby byl posudek jednoznačný, úplný a

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

přesvědčivý, je podle judikatury třeba, aby se posudková komise vypořádala se všemi relevantními podklady a přezkoumatelnou úvahou z nich vyvodila závěry podstatné pro posouzení zdravotního stavu dané osoby (viz bod 13 rozsudku NSS ze dne 26. 6. 2019, čj. 8 Ads 331/2018-37, a bod 22 rozsudku NSS ze dne 8. 12. 2021, čj. 4 Ads 184/2021-30). Posudková komise se musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí své posudkové závěry náležitě odůvodnit (viz rozsudek NSS ze dne 15. 5. 2013, čj. 6 Ads 11/2013-20). Žalovaný a následně soud musí s ohledem na obsah námitek konkrétně a přezkoumatelně odůvodnit, proč má za to, že posudek tyto požadavky splňuje, nebo nesplňuje (srov. např. rozsudek NSS ze dne 28. 11. 2024, čj. 8 Ads 72/2024-37, bod 18).

20. Soud se zabýval otázkou, zda posudek posudkové komise, který byl podkladem napadeného rozhodnutí, splňuje kritéria jednoznačnosti, úplnosti a přesvědčivosti, a zda se žalovaný vypořádal s námitkami žalobce.
21. Žalobce v odvolání a následně též ve vyjádření k posudku mimo jiné argumentoval, že měl přiznán nárok na průkaz ZTP a jeho zdravotní stav se nezlepšil, ale naopak zhoršil. Posudková komise pouze zmínila, že 31. 12. 2024 skončila platnost průkazu ZTP, a žalovaný v napadeném rozhodnutí toliko konstatoval, že posudková komise není předchozím posuzováním vázána. Takové vypořádání týkající se námitek, že žalobce byl doposud držitelem průkazu ZTP a jeho zdravotní stav se nezlepšil, není dostatečné.
22. Nárok na průkaz ZTP může být přiznán na dobu určitou, jako tomu bylo v případě žalobce, jemuž byl přiznán nárok na průkaz ZTP s platností ode dne 1. 1. 2023 do 31. 12. 2024. Důsledkem uběhnutí této doby je následně nové posouzení nároku, přičemž může nepochybně dojít i k situaci, že žadateli již nárok na průkaz ZTP přiznán nebude, například za situace, kdy by se jeho zdravotní stav relevantním způsobem zlepšil, případně pokud bylo předchozí posouzení nesprávné nebo došlo k relevantní změně právní úpravy. Pokud žalobce opakovaně argumentoval tím, že měl přiznán nárok na průkaz ZTP a že se jeho zdravotní stav nezlepšil, ale naopak zhoršil, bylo nezbytné, aby se k těmto námitkám posudková komise a žalovaný vyjádřili a zdůvodnili, proč byl zdravotní stav žalobce posouzen odlišně, což neučinili.
23. Žalobce v odvolání též tvrdil, že pro bolest není schopen chůze bez dvou francouzských holí. Posudková komise v posudku bez bližšího vysvětlení konstatovala, že žalobce používá při chůzi oporu jedné francouzské hole, aniž by z posudku bylo zřejmé, na základě jakých konkrétních podkladů tento závěr přes žalobcem udávané obtíže učinila. Přestože žalobce ve vyjádření k posudku posudkové komise opět namítl, že po reopracích pravého kyčelního kloubu a při plánované operaci levého kyčelního kloubu *chodí ztěžka o dvou francouzských holích*, a navrhl nové posouzení, jehož se v případě potřeby osobně zúčastní, žalovaný se k této námitce proti posudku posudkové komise nevyjádřil a nezdůvodnil, na základě jaké úvahy vyhodnotil posudek posudkové komise vzhledem k námitkám týkajícím se omezení při chůzi jako přesvědčivý a neshledal důvod pro jeho doplnění.
24. Žalobce také již v odvolání namítl, že mu problémy působí nejen bolesti kyčelních kloubů, ale také únava, dušnost a otoky dolních končetin způsobené slabostí srdečního svalu, a poukázal na operace srdce a implantaci kardiostimulátoru, a ve vyjádření k posudku znovu zdůraznil, že se léčí i na kardiologii. Posudková komise v posudku sice mezi podklady zmínila lékařskou zprávu z kardiologie ze dne 1. 11. 2024 a v diagnostickém souhrnu uvedla

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

postižení srdce a funkční klasifikaci NYHA III-IV, vlivem interního onemocnění na žalobcovu pohyblivost a celkovou výkonnost se však v posudku nezabývala a nevyjádřila se k němu. Posudková komise měla na námitky žalobce reagovat, zhodnotit zjištěnou diagnózu s ohledem na kritéria plynoucí z prováděcí vyhlášky a vyložit, zda a proč tyto obtíže neodpovídají kritériím těžkého funkčního postižení dle bodu 2 přílohy č. 4 prováděcí vyhlášky [těžkému postižení pohyblivosti a celkové výkonnosti již při lehkém zatížení při interních postiženích dle písm. i) bodu 2 přílohy č. 4 prováděcí vyhlášky]. Byť žalovaný není schopen samostatně přezkoumávat věcnou správnost posudkových závěrů, bylo jeho povinností je konkrétním přezkoumatelným způsobem zhodnotit z hlediska jejich úplnosti a přesvědčivosti. Toto zhodnocení však žalovaný neprovedl, úplnost a přesvědčivost posudku pouze konstatoval.

25. Žalovaný se měl s pomocí posudkové komise s výše uvedenou argumentací žalobce vypořádat a konkrétně vysvětlit způsobem i pro poučeného laika srozumitelným, proč je na místě zdravotní stav žalobce hodnotit odlišně oproti dřívějšímu posouzení jeho zdravotního stavu a zda a z jakého důvodu obtíže uváděné žalobcem oproti předchozímu posouzení naplňují či nenaplňují parametry těžkého funkčního postižení. Posudková komise měla v posudku vysvětlit, proč zdravotní stav žalobce přes všechny udávané obtíže a tvrzení o tom, že oproti předchozímu posouzení nedošlo ke zlepšení zdravotního stavu, odpovídá právě středně těžkému omezení funkce dolních končetin dle bodu 1 písm. d) přílohy č. 4 prováděcí vyhlášky a nemůže jít o stav odpovídající či funkčními důsledky srovnatelný s některým ze zdravotních stavů vypočtených v bodu 2 přílohy č. 4 prováděcí vyhlášky.
26. Soud naopak neshledal důvodnou námitku žalobce, že v posudku posudkové komise chybí úvaha týkající se hodnocení problémů s páteří a omezení funkce páteře. Jak bylo výše uvedeno, dle § 34b odst. 5 zákona o poskytování dávek se při hodnocení závažnosti funkčního postižení vychází z poruchy funkčních schopností s nejvýznamnějším dopadem na schopnost pohyblivosti. Z posudku posudkové komise implicitně plyne, že posudková komise nehodnotila zjištěné postižení páteře (vertebrogení algický syndrom lumbosakrální páteře, resp. skoliotickou bederní páteř s difúzní bolestivostí a omezení hybnosti bederní páteře asi o polovinu) jako poruchu s nejvýznamnějším dopadem na schopnost pohyblivosti žalobce. Vzhledem k tomu, že žalobce ve svých podáních ve správním řízení postižení páteře nezmiňoval a nezdůrazňoval omezení pohyblivosti v souvislosti s problémy s páteří, nezpůsobuje nepřesvědčivost posudku posudkové komise toliko implicitní úvaha a ani napadené rozhodnutí není v tomto ohledu nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

27. Soud s ohledem na výše uvedené shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů, neboť žalovaný se nevypořádal s odvolacími námitkami žalobce a konkrétně a přezkoumatelně neodůvodnil svůj závěr o tom, že posudek posudkové komise splňuje požadavky úplnosti a přesvědčivosti, čímž byly splněny podmínky podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. pro zrušení napadeného rozhodnutí i bez jednání. Zároveň soud shledal, že v důsledku nepřesvědčivosti posudku posudkové komise neobsahuje správní spis dostatek podkladů pro rozhodnutí ve věci, čímž je dán důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. V navazujícím řízení bude na žalovaném, aby se s pomocí posudkové komise náležitě vypořádal s námitkami žalobce. Zajistí, aby posudková komise vysvětlila, zda a proč s ohledem ke všem tvrzeným obtížím i vzhledem k předchozímu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Mgr. E. M.

posouzení nemůže zdravotní stav žalobce naplnit parametry těžkého funkčního postižení. Za tím účelem též z odborně medicínského hlediska vysvětlí rozdíl mezi „středně těžkým“ a „těžkým“ funkčním postižením a kritéria porovná s omezeními plynoucími ze zdravotního stavu žalobce. K tomu soud připomíná, že s ohledem na časový odstup od vydání napadeného rozhodnutí bude třeba, aby nové lékařské posouzení vycházelo z aktuálních podkladů.

28. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce měl ve věci plný úspěch, a proto má právo na náhradu nákladů řízení. Tyto náklady představuje úhrada poštovného za podání žaloby. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen uhradit žalobci ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.). Soud připomíná, že dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je v řízení podle soudního řádu správního vyloučeno použití § 151 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2015, č. j. 6 As 135/2015-79).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 22. prosince 2025

Lenka Oulíková
soudkyně